Lth Beets A1

Jaurifford, E.

5 (1863 - 1882)

Met conceptantwoord

Hooggeachte Medebroeder!

Zeer heb ik het gewaardeerd, dat ik verleden jaar een blijk van welwillendheid van U heb mogen ontvangen, in de bijdrage door U mij toegezonden voor den Christelijken Volksalmanak. Met vertrouwen wend ik mij nu weder tot U, en verzoek U andermaal vriendelijk, mij nog eens te willen steunen. 't Boekje heeft veel debiet gevonden, en is, daar heb ik proeven van gehad, - niet zonder zegen de wereld ingegaan. Moge dat mede een drijfveer U zijn, om me nog eens te helpen. Verblijd mij, (zoo mogelijk, vóór Augustus) met eenige pennevrucht. Houd U reeds bij voorraad van mijn dank overtuigd, en geloof, dat ik met oprechte hulde mij noem

Uwe d. dr. en br.

E. Laurillard.

Amsterdam, 26 Mei 1863.

2. 1864?

Hooggeachte Medebroeder!

Daar komt die lastige kerel Uwe kamer al weêr in, die jaarlijks de hand voor U ophoudt en bedelt. Zoo doet hij ook thans, en in dien stand wil hij voor U blijven staân tot 1 September, (*des noods* nog iets langer) maar, och! leg dan nu toch eens weêr een pennevrucht in zijn uitgestrekte hand. Ook voor *ééne* pagina zal hij erkentelijk zijn. Want, – zonder overdrijving – ééne pagina van U doet den Chr. Volksalmanak rijzen in waarde. Dat weet Gij ook zelf wel. Verheug dus Uwen knecht, door zijn bescheiden wenschje te vervullen.

Ik zie met verlangen iets van U te gemoet, en ik hoop, dat het U geen inspanning kosten zal, te gelooven, dat ik met oprechte hoogachting mij noeme

Uwen zeer DW.

E. Laurillard.

Amsterdam 23 Juny 1864.

8.

A. K.!

Is 't U ernst, en is 't Uw onherroepelijk en onvoorwaardelijk besluit, nooit meer aan een jaarboekje te werken, verscheur dan dezen brief en behoud mijn dubbeltje! Maar kan er misschien nog eens één coupletje overschieten, wees verzekerd, dat het mij, _om_ _Uwen_ _naam_ en _om_ _den_ _inhoud_, veel waard zou zijn. Een brutaal man, maar die nog hopen durft, en zich noemt met heilbede, t.t.

E. Laurillard.

Amsterdam 22 Junii 1866.

A. C.!

Verscheidene bekenden vragen mij dezer dagen, of ik van Dr. Beets zoo „om de ooren" had gehad. Ik vond den oorsprong van die vraag in 't Nieuws van den Dag, 10 Sept., waarvan een ex. hiernevens gaat. Daar wordt werkelijk de zaak zóó voorgesteld, alsof ik van U eene strenge maar verdiende kastijding over dat mauvais genre had ontvangen. Ik had een anderen indruk. Ik verstond van U het volgende (in substantie): „mogen hier of daar geklaagd worden of [illegible] over armoede onzer taal aan woordspelingen, de letterkundigen hebben zoo niet geklaagd; veeleer hebben ze zich tegen het jachtmaken op woordspelingen verzet, die dan ook, zelfs bij een Vondel, tot een mauvais genre verliepen."... Maar genoemde Courant maakt U tot den man, die opstond, om mij een paar klappen te geven. Indien dit Uwe bedoeling niet is geweest, wees dan zoo goed, mij in 't bezit te stellen van eene rectificatie, die ik den redacteur kan overhandigen. Ik mag U niets vragen ter gunste van mij, maar wel ter liefde voor de waarheid.

't Spreekt van zelf, dat ik gaarne spoedig
Uw antwoord zou hebben.
Met ware hoogachting en broederlijk zijn
vele groeten van UEd.

E. Laurillard.

Amsterdam 13 Sept. 1872.

ad 4ª

Waarde Vriend,

~~Wat ik te~~
In antwoord op uw heden ontvangen brief en onder terugzending van het Ex. [afgevallen opstelletje] van het N. v. d. D. ~~[illegible]~~ het volgende:
Wat ik t. M. na de het woord voerende gezegd heb komt, naar mijne beste herinnering, hierop neder:
„Zoo ooit te beschuldigen mogen zijn aan de Nederlandsche taal de vatbaarheid voor woordspelingen te ontzeggen, zekerlijk de letterkundigen niet, die het onzen dichters der 17e Eeuw, waarvan de meesten tot den grooten Vondel toe er dagelijks aangedaan hebben, waarlijk niet hebben vergeven, maar het hun ten vroegte als mauvais genre aangerekend."
Ik kan het, schoon het my leed doet dat hy het aldus gerelateerd en geaccentueerd heeft, wel eenigzins begrijpen dat de Referent van het N. v. d. D. hierin eene [illegible] beoordeeling van uwe verhandeling gezien heeft. Ik beken dat ik zelf, toen die ik [onder] hoorde, het pijnlijk gevoel had u misschien te hebben gekwetst en had er [op dat oogenblik] alles voor willen geven indien ik er [als] toegift de, in het vuur der improvisatie [ongelukkig] achtergebleven opmerking had [kunnen] ~~[illegible]~~ bijvoegen dat

wat in letterkundige woordspelen
te veel gezocht wordt, dijn recht
en zout kan hebben in de conver-
satie. — Veeleer ander gebruik der taal.

Alom van waarheid, en in
hoogachting geheel J.J.

ad 4

A. C.! Op Uw schrijven antwoordde ik
nog niet, — vooreerst, omdat ik veel werk
had, maar, ten andere ook, omdat ik in zaken,
als die wij nu behandelen, nooit aan den
eersten indruk uiting geef, maar vooraf dien
bij wat laat werken.

Thans wil ik U melden, dat ik volstrekt niet
deel in Uwe zienswijze, dat woordspelingen
alleen in de Conversatie, maar niet in de
Letterkunde mogen voorkomen. Zulke, voorbeeld,
als de door U aangehaalde, mogen geen plaats
in de letterkunde hebben. Maar ik ken er van
beter allooi. Gij natuurlijk ook. Bovendien, ik
heb niet gezegd, dat onze Letterkunde rijker
aan woordspelingen moet worden. Dat heb ik
geheel onaangeroerd gelaten. En ik heb alleen
in 't licht trachten te stellen, dat, in 't algemeen,
ook onze taal geschiktheid voor die spelingen
heeft.

Maar, de hoofdoorzaak van dit mijn schrijven
is deze. Het bewuste verslag is, mij aangaande,
kwaadwillig gesteld. Het laat mij, bijvoorbeeld, zeg-
gen: „er kwamen eens twee menschen, die Wat en Water
heetten, en toen zei iemand: Wat en Water moeten niet
oneenig zijn." Die voorstelling is valsch. Ik heb
beweerd, dat soms woordspelingen iets deden,
door toorn te ontwapenen, enz. En daarbij haalde ik,
als proeve, dat voorbeeld aan. De referent, door het
verband eenvoudig onvermeld te laten, maakt mij met

opzet bespottelijk. Ten overvloede voert hij Dr. Beets op, als mij eene verdiende kastijding toedienende. Nu had ik, op mijn eersten brief, van U een regel of wat, als deze, gewacht:

Mijnheer de Redacteur!

Het is mijn doel niet geweest, zoo als uw verslag zou kunnen doen vermoeden, de verhandeling van L. als mauvais genre te brandmerken, maar ik heb willen ten toon stellen het mauvais genre, waartoe zelfs groote dichters, uit zucht naar woordspelingen, vervallen zijn. N. Beets.

Zoo iets mocht mij niet geworden. Gij laat het onweer-sproken staan de tijding, dat door U, onder toejuiching der vergadering, mij een slag in 't gezicht is gegeven, wel niet vlak van voren, maar van ter zij. Uit de omstandigheid, dat Gij dit zonder tegenspraak door den lande laat loopen, moet ik opmaken, dat zulk een oorveeg niet geheel buiten Uwe bedoeling lag. En, ziet gij? daaraan had ik niet geloofd. Dat achtte ik te weinig humaan & te weinig edelmoedig tegen-over een jongere en mindere, dan dat ik er U toe in staat zou hebben geacht.

Intusschen, ofschoon Uw oordeel mij iets waard is, toch hecht ik ook nog wel iets aan het oordeel van anderen. En ik troost me met deze waarheid, dat andere bladen eens niet zoo kwaadwillig, maar een gunstig bericht hebben gegeven, en dat van Spil-beek, van Antwerpen, mijne bijdrage gevraagd heeft, om haar te plaatsen in zijn tijdschrift de Vlaamsche School.

Ziedaar wat ik U sine ira wilde melden. Maar ik zou onoprecht zijn, als ik niet onaangenaam noemde de door mij opgedane ervaring, de door mij ondervondene teleurstelling in de verwachting, die ik had van Uwe humaniteit.

Antwoord is natuurlijk onnoodig. Ik zeg nu maar van de zaak: transeat cum celeris!

Heilwenschend H.

E. Laurillard.

Amsterdam 17 Septbr 1871

~~A. C. Laat toch geen misverstand tusschen ons zijn. Ik heb [illegible] de meest en geenerlei opzet [illegible] aanstoot [illegible] opgegeven. Maar ik ben 't al weder gegaan. Ik heb de oprechtheid gehad u mede te deelen dat ik zelf niet te weten was wat ons de man was op zijn dien had ontgaan, bepaaldelijk over het aardigheid van ... Ledder mij gesproken. En had ik [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] mij dat A. v. D. mijne woorden [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], al [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] geheel [illegible].~~

A. C. Laat toch geen misverstand tusschen ons zijn. Ik heb nooit geschreven [illegible]. ~~[illegible]~~ Maar ik ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ is Lawillard tegen u te hart gestooten: Geen zeg ik "That is my cell," en bid mijne woorden niet te kwalijk te vergeven.

17 Sept

5.

Voor geen honderdduizend Centen
Voor geen honderd Lawillards,
Schrijf ik meer een vaars
Bij Prenten

WelEerw. Hooggel. Heer,

De ondergeteekenden, voornemens zijnde, een Bundeltje gedichten met platen uit te geven, hebben de eer u bij dezen beleefd te verzoeken, voor bijgaand plaatje een bijschrift van uwe hand te willen geven. Het behoeft niet meer dan hoogstens 50 à 60 regels te bedragen, terwijl zij u als honorarium de som van f 10.- aanbieden.

Zoo u aan hun verzoek wilt voldoen, zal de toezending vóór 10 Juli a.s. aan 't adres van den tweeden ondergeteekende hun hoogst aangenaam zijn.

In afwachting, hoogachtend,

UEd. dienstw. dienaren

E. Lawillard.

D. B. Centen.-

Amsterdam,
10.6.82.-